

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 13 marca 2020 r.

DNR-4.730.138.2019.KR

DECYZJA nr DNR-2/71/2020

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie z wniosku Pani Jolanty Guczkowskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą SUPERLED POLAND Jolanta Guczkowska o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr DNR-2/6/2020 z dnia 14 stycznia 2020 r., postanawiam na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256) w zw. z art. 84 ust. 1 pkt 2, art. 97 ust. 1 w zw. z art. 88 ust. 1 i art. 90 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r., poz. 544 ze zm.) zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy w zaskarżonej części tj. w pkt II i III sentencji decyzji.

UZASADNIENIE

W toku kontroli (nr akt kontroli: NR.8361.47.2019) przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy u Jolanty Guczkowskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą SUPERLED POLAND Jolanta Guczkowska w miejscowości   stwierdzono w ofercie handlowej naświetlacz LED SMD SLP-102017-3730, kod EAN 5900000373003, naświetlacz LED SMD SLP-102017-3731, kod EAN 5900000373102 oraz naświetlacz LED SMD SLP-102017-3732, kod EAN 5900000373201, dalej: „wyroby” niezgodne z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1, § 7 ust. 1 pkt 1 i pkt 4 oraz § 7 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego (Dz. U. poz. 806), dalej: „rozporządzenie” i niezgodne z wymaganiami formalnymi, w związku z nie dołączeniem informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, tj. napięcia znamionowego na ww. wyrobach oraz częstotliwości znamionowej w hercach na ww. wyrobach lub w instrukcji.

Wskazane niezgodności stanowią naruszenie przez Jolantę Guczkowską prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą SUPERLED POLAND Jolanta Guczkowska w miejscowości _____ obowiązków określonych w art. 13 pkt 1 i pkt 9 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Powyższych ustaleń dokonano posiłkując się pkt 3.2.2, pkt 3.3.2, pkt 5.2.1 i pkt 5.2.2 normy PN-EN 60598-1:2015 „Oprawy oświetleniowe – Część 1: Wymagania ogólne i badania”.

Mając na uwadze ustalenia kontroli Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego i pismem z dnia 9 lipca 2019 r. zawiadomił Jolantę Guczkowską prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą SUPERLED POLAND Jolanta Guczkowska w miejscowości _____, o wszczęciu postępowania w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami rozporządzenia, w sprawie nałożenia na stronę kary pieniężnej za wprowadzenia do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami oraz kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączania do wyrobów zgodnie z wymaganiami informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania.

Decyzją z 14 stycznia 2020 r. nr DNR-2/6/2020 (zwaną dalej Zaskarżoną decyzją), ze względu na fakt, iż strona wycofała wyroby niezgodne z wymaganiami z obrotu, lecz nie przedstawiła w wyznaczonym terminie dowodów wykonania postanowienia z 19 lipca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów :

1. na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 544 ze zm. zwanej dalej ustawą o systemach oceny zgodności) umorzył postępowanie administracyjne w związku z tym, że wyroby zostały wycofane z obrotu oraz powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach, ;
2. na podstawie art. 97 ust. 1 w zw. z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nałożył na stronę karę pieniężną w wysokości 15.000 zł za wprowadzenie do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami.
3. na podstawie art. 97 ust. 1 w zw. z art. 90 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nałożył na stronę karę pieniężną w wysokości 5.000 zł za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączania do ww. wyrobów zgodnie z wymaganiami informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania.

Decyzję doręczono 20 stycznia 2020 r.

Pismem z dnia 29 stycznia 2020 r. Strona zwróciła się do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (zwanym dalej Wnioskiem) zakończonej decyzją DNR-2/6/2020 z 14 stycznia 2020 r., wnosząc o:

1. zmianę Zaskarżonej decyzji w zakresie pkt II i III poprzez uchylenie kar zawartych w pkt II i pkt III decyzji, ewentualnie
2. zmianę Zaskarżonej decyzji w zakresie pkt II i pkt III poprzez obniżenie kar zawartych w pkt II i pkt III.

We Wniosku strona postępowania zarzuca naruszenie przepisów postępowania tj. art. 6, 7, 8, 9 oraz art. 77 § 1 i art. 80 K.p.a. oraz przepisów prawa materialnego tj. art. 97 ust. 1 w zw. z art. 88 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz art. 97 ust. 1 w zw. z art. 90 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Jako załącznik do Wniosku przedstawiono dokumenty dotyczące postępowania reklamacyjnego w sprawie

Pismem z dnia 18 lutego 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę, iż toczy się postępowanie w sprawie z Wniosku Pani Jolanty Guczkowskiej prowadzącej działalność pod firmą Superled Poland Jolanta Guczkowska z siedzibą w miejscowości o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją DNR-2/6/2020. Jednocześnie poinformowano stronę o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Wezwano również stronę, do przedstawienia Prezesowi UOKiK dowodów, jeśli strona dysponuje dowodami, które mogą mieć wpływ na wynik sprawy, a które dotychczas nie zostały złożone do akt sprawy.

Strona nie skorzystała z prawa do wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji oraz nie przedstawiła nowych dowodów.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w przypadku, o którym mowa w art. 74 ust. 2, art. 75 ust. 1, oraz do postępowań, o których mowa w art. 76 ust. 1, art. 85 ust. 1 i art. 87 ust. 3, a także do postępowań w sprawach kar pieniężnych, o których mowa w art. 88-96, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256).

Natomiast, stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane Wnioskiem Pani Jolanty Guczkowskiej poprzez

nadanie Wniosku w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe w dniu 3 lutego 2020 r., tj. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a. 14 - dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Zaskarżona decyzja została bowiem doręczona w dniu 20 stycznia 2020 r.).

Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej Zaskarżoną decyzją i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie. Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej „NSA”] z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSA z. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 K.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zatem zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a.. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a.

dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07). Zgodnie z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. VII SA/Wa 504/08). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

Formułując żądanie w piśmie z 29 stycznia 2020 r., strona zaskarża decyzję DNR-2/6/2020 w części, tj. w zakresie pkt II i pkt III sentencji decyzji.

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego „gdy strona jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzje pierwszoinstancyjną w określonej, dającej się wyodrębnić części, to organ drugiej instancji nie może wykroczyć poza wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego i w konsekwencji nie może poddać kontroli niezaskarżonej części decyzji organu pierwszej instancji i ponownie rozpatrzyć sprawę także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia”. (Wyrok NSA z dnia 9 maja 2014 r., sygn. I OSK 2492/12). Z uwagi na fakt, że zgodnie z treścią Wniosku strona postępowania zaskarżyła jedynie pkt II i III decyzji nr DNR-2/6/2020 z dnia 14 stycznia 2020 r., Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania ponownie dokonał analizy zgromadzonego materiału wyłącznie w zakresie objętym zaskarżeniem.

We Wniosku strona postępowania zarzuca naruszenie przepisów postępowania tj. art. 6, 7, 8, 9 oraz art. 77 § 1 i art. 80 K.p.a. oraz przepisów prawa materialnego tj. art. 97 ust. 1 w zw. z art. 88 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz art. 97 ust. 1 w zw. z art. 90 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Jednocześnie wskazać należy, że zarzutom podniesionym przez stronę postępowania nie towarzyszy uzasadnienie wyjaśniające na czym polegać ma naruszenie przepisów we wskazanym zakresie. Zaś uzasadnienie zawarte w dalszej części Wniosku, odnoszącej się do naruszenia przepisów art. 6, 7, 8, 9 oraz art. 77 § 1 i art. 80 K.p.a. sprowadza się co do zasady do wskazania, iż Zaskarżona decyzja została wydana przez Prezesa UOKiK w oparciu o niekompletny materiał dowodowy. Strona podkreśla, że w pismach kierowanych w sprawie podkreślała, że regularnie opłaca należności podatkowe na rzecz Urzędu Skarbowego, Urzędu Celnego oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a także terminowo wypłaca wynagrodzenia, a ponadto kontrole tych organów nie wykazały nieprawidłowości. Jednocześnie strona postępowania nie wyjaśniła w jaki sposób organ w związku z powyższymi informacjami naruszył wskazane przepisy postępowania, zwłaszcza w kontekście nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w tym określając jej wysokość.

Dokonując analizy uzasadnienia naruszenia art. 97 ust. 1 w zw. z art. 88 ust. 1 oraz art. 97 ust. 1 w zw. z art. 90 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku strona postępowania w sposób opisowy przedstawiła status swojej działalności oraz okoliczności związane z pożarem oraz stratami stanowiącymi jego skutki. Ponadto strona postępowania stwierdziła, że wymierzone kary są bardzo drastyczne, a wprowadzenia do obrotu wyrobu niespełniającego wymagań było przypadkowym niedopatrzeniem. Strona postępowania wskazała, że na rynku prowadzi działalność wiele podmiotów wprowadzających do obrotu wyroby niezgodne z wymaganiami, nieuiszczających należności podatkowych, stanowiących nieuczciwą konkurencję. Jako przykład wskazani zostali w sposób ogólny przedsiębiorcy prowadzący działalność w Wólce Kosowskiej.

Podnosząc niewspółmierność kary do zawinienia, strona postępowania stwierdziła, że poniosła koszty wycofania wyrobu z obrotu, a już tylko ten obowiązek stanowi dotkliwą konsekwencję dla prowadzonej działalności.

Strona postępowania wskazała również, że nałożenie na nią kary w dotychczasowej wysokości wspólnie z faktem ponoszenia nadal kosztów pożaru z roku 2018, skutkować będzie koniecznością reorganizacji zatrudnienia.

Jednocześnie strona postępowania zadeklarowała wprowadzenie wewnętrznych procedur, zmierzających do zapewnienia zgodności wyrobu z wymaganiami. Ponadto strona postępowania podniosła, że nie posiada narzędzi prawnych pozwalających zobligować dystrybutorów do nadesłania oświadczeń stanowiących dowody w postępowaniu, a pomimo wprowadzenia

wyrobów niezgodnych z wymaganiami do obrotu nie otrzymała sygnałów w przedmiocie potencjalnego niebezpieczeństwa dotyczącego wprowadzonego produktu.

Podstawą do nałożenia przez Prezesa UOKiK na stronę postępowania kar pieniężnych było wprowadzenie do obrotu wyrobów nie spełniających wymagań, tj. naświetlacza LED SMD SLP-102017-3730, kod EAN 5900000373003, naświetlacza LED SMD SLP-102017-3731, kod EAN 5900000373102 oraz naświetlacza LED SMD SLP-102017-3732, kod EAN 5900000373201, za wprowadzenie do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1, § 7 ust. 1 pkt 1 i pkt 4 oraz § 7 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia oraz za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączania do wyrobów zgodnie z wymaganiami informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, tj. napięcia znamionowego na ww. wyrobach oraz częstotliwości znamionowej w hercach na ww. wyrobach lub w instrukcji.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o aktualny w czasie wydania Zaskarżonej decyzji stan prawny i faktyczny.

Ocena zgodności z wymaganiami wyrobów – której strona postępowania nie zakwestionowała w toku postępowania zakończonego Zaskarżoną decyzją – jednoznacznie wskazała, że nie spełniają one wymagań i wymagań formalnych. Strona wprowadzając do obrotu Wyroby niezgodne z wymaganiami i wymaganiami formalnymi naruszyła obowiązki, o którym mowa w art. 13 pkt 1 i pkt 9 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Naruszenie ww. obowiązków obligowało Prezesa UOKiK do wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia administracyjnych kar pieniężnych, zgodnie z dyspozycją art. 88 ust. 1 oraz art. 90 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Odnosząc się szczegółowo do zarzutów oraz okoliczności podniesionych przez Stronę w odwołaniu należy zważyć co następuje.

Dokładna analiza okoliczności niniejszej sprawy, uwzględniająca zarówno materiał zgromadzony w aktach sprawy przekazany przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, jak również stanowisko i dowody powołane przez Stronę zarówno we Wniosku jak i w toku postępowania poprzedzającego Wniosek, przemawiają w ocenie Prezesa UOKiK za uznaniem, że rozstrzygnięcia zawarte w zakresie pkt II i III Zaskarżonej decyzji są zasadne i znajdują potwierdzenie w okolicznościach sprawy, a przedstawione we Wniosku okoliczności nie przemawiają za zmianą podjętego rozstrzygnięcia. W związku z powyższym Prezes UOKiK postanowił utrzymać Zaskarżoną decyzję w tej części w mocy.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1.

Administracyjna kara pieniężna nakładana przez Prezesa UOKiK stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez podmioty gospodarcze, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Ma ona charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kara pieniężna ma na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie, wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej – warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Określając wysokość nałożonej na stronę postępowania kary pieniężnej, Prezes UOKiK rozważył wszystkie z powyższych przesłanek wymiaru kary.

Dokonując ponownego rozważenia wagi i okoliczności naruszenia prawa, Prezes UOKiK wziął ponownie pod uwagę liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, potrzebę ochrony życia i zdrowia użytkowników wyrobów oraz czas trwania tego naruszenia.

Wprowadzone do obrotu przez stronę postępowania naświetlacz LED SMD SLP-102017-3730, naświetlacz LED SMD SLP-102017-3731 oraz naświetlacz LED SMD SLP-102017-3732, nie spełniają wymagań, określonych w rozporządzeniu, a strona postępowania nie dołączyła do wyrobów zgodnie z wymaganiami informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 88 ust. 1 i art. 90 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Z uwagi na zaprojektowanie wyrobów i wytworzenie ich w taki sposób, że oprawa nie jest wyposażona w przewód w izolacji i powłoce z gumy oraz posiada żyły o przekroju mniejszym niż 1mm² oznacza, że nie zapewniono odpowiedniej wytrzymałości mechanicznej. W wyniku oddziaływania zróżnicowanych warunków atmosferycznych może dojść do uszkodzeń przewodu zasilającego i porażenia prądem. Nie zapewniona została ochrona przez niebezpieczeństwem urazu w postaci tymczasowego skurczu lub paraliżu mięśni lub porażenia prądem ze skutkiem śmiertelnym. Zatem ryzyko wystąpienia urazów oraz ich konsekwencji uznać należy za poważne. Strona postępowania wprowadziła do obrotu wyroby, które stwarzają ryzyko porażenia prądem elektrycznym w liczbie odpowiednio: w przypadku naświetlacza LED SMD SLP-102017-3730, kod EAN 5900000373003 – 824 szt., w przypadku naświetlacza LED SMD SLP-102017-3731, kod EAN 5900000373102 – 955 szt., w przypadku naświetlacza LED SMD SLP-102017-3732, kod EAN 5900000373201 – 982 szt., dostarczyła je w okresie od 22 marca 2018 r. do 10 maja 2019 r. na podstawie faktur do: w przypadku naświetlacza LED SMD SLP-102017-3730 – 36 odbiorców na terenie całego kraju, w przypadku naświetlacza LED SMD SLP-102017-3731 – 107 odbiorców na terenie całego kraju oraz odbiorców zagranicznych prowadzących działalność gospodarczą w krajach członkowskich UE, w przypadku naświetlacza LED SMD SLP-102017-3732 – 117 odbiorców na terenie całego kraju oraz odbiorców zagranicznych prowadzących działalność gospodarczą w krajach członkowskich UE oraz dostarczyła pozostałą liczbę zakupionych wyrobów odbiorcom indywidualnym na podstawie paragonów w należących do niej sklepach oraz za pośrednictwem portalu Allegro.

Stwierdzić zatem należy, że strona postępowania wprowadzając do obrotu wyroby niezgodne z wymaganiami i wymaganiami formalnymi, w znacznej ilości i przez okres około roku, naruszyła prawo w sposób istotny, albowiem wyrób stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia użytkowników.

Prezes UOKiK uwzględnił przy wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej fakt, iż w przeszłości strona postępowania naruszyła obowiązek tego samego rodzaju, wprowadzając do obrotu sprzęt elektryczny niezgodny z wymaganiami rozporządzenia.

Strona postępowania nie dopełniła w przeszłości obowiązku określonego w art. 13 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, tj. obowiązku zapewnienia, żeby wyrób został

zaprojektowany i wytworzony zgodnie z wymaganiami. Wobec strony postępowania było prowadzone postępowanie administracyjne w sprawie wprowadzonego do obrotu sprzętu elektrycznego (lampek choinkowych) które, ze względu na stwierdzone niezgodności stwarzały ryzyko porażenia prądem elektrycznym. Prowadzone postępowanie zakończyło się wydaniem decyzji, w której nakazano stronie postępowania wycofanie z obrotu wyrobu, z uwagi na to, iż nie przedstawiła wszystkich dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu (vide: decyzja Prezesa UOKiK DNR-2/117/2017). Zatem strona postępowania była świadoma, jakie ciążą na niej obowiązki związane z wprowadzaniem do obrotu wyrobów, a także jakie są konsekwencje prawne za ich niedopełnienie, a pomimo tego w dalszym ciągu naruszyła przepisy ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i co istotne wprowadziła do obrotu sprzęt elektryczny stwarzający ryzyko porażenia prądem elektrycznym. W konsekwencji, Prezes UOKiK uznał, że wprowadzenie do obrotu po raz kolejny wyrobów niezgodnych z wymaganiami obciąża stronę postępowania.

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym przesłanka ta nie miała wpływu na wysokość kary nakładanej w niniejszej sprawie.

Przesłanka stopnia przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa odnosi się do oceny związku przyczynowego między zachowaniem (działaniem lub zaniechaniem), które można przypisać stronie postępowania, a naruszeniem prawa, które stanowi podstawę wymierzenia tej sankcji (Art. 189d KPA. Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis). Uwzględniając powyższą przesłankę organ administracji publicznej rozważa, czy strona z pełnym rozeznaniem doprowadziła do naruszenia prawa, czy związane to było z działaniem innych osób, których strona konsekwencji nie mogła przewidzieć (art. 189d KPA Adamiak 2017, Legalis).

Na przedsiębiorcach jako profesjonalnych uczestnikach rynku ciąży obowiązek przestrzegania przepisów prawa, co oznacza, że strona postępowania powinna mieć świadomość, jakie ciążą na niej obowiązki zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzone przez nią wyroby do obrotu będą spełniały stosowne wymagania. Zauważyć należy, iż zawodowy charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Strona postępowania w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zajmuje się sprzedażą sprzętu elektrycznego i wprowadziła sprzęt elektryczny do obrotu, zatem należy od niej, jako

profesjonalisty oczekiwać, iż wykazuje się zwiększoną świadomością w zakresie regulacji prawnych dotyczących wymagań, jakie mają spełniać wyroby wprowadzane do obrotu oraz wykonuje spoczywające na niej wedle ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, obowiązki. Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że strona postępowania, jako producent nie dopełniła obowiązków wynikających z ww. ustawy, gdyż wprowadziła do obrotu wyroby niespełniające wymagań oraz nie dołączyła do wyrobów informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania. W związku z powyższym to na niej spoczywają ujemne skutki niedopełnienia obowiązków w danym zakresie. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. Z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (vide: wyrok NSA OZ w Gdańsku z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt I SA/Gd 1185/98, LEX nr 47129). Strona postępowania pełni rolę producenta wyrobów, które zostały wyprodukowane dla niej w Chinach. Na podstawie uzyskanych wyników badań przeprowadzonych w Chinach, strona postępowania sporządziła deklaracje zgodności. W związku z powyższym brak jest podstaw do stwierdzenia, że dopuściła się naruszenia obowiązków w sposób celowy, co nie zmienia jednak faktu, iż poprzez swoje działanie przyczyniła się do naruszenia przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Ustalając wymiar kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami Prezes UOKiK uznał za okoliczność łagodzącą to, iż strona postępowania posiadała dla wyrobów badania z wynikiem pozytywnym stąd domniemała, że wyrób spełnia wymagania, zatem nie można przypisać stronie postępowania wyłącznego przyczynienia się do powstania naruszenia prawa, natomiast ustalając wysokość kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączania do wyrobów zgodnie z wymaganiami informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, Prezes UOKiK stwierdził, iż strona postępowania nie dochowała należytej staranności i przy wprowadzaniu wyrobu do obrotu nie zapewniła, żeby wyroby były zgodnie z wymaganiami przez nią oznakowane, tj. żeby do wyrobów dołączono informacje dotyczące bezpieczeństwa użytkowania, zatem przyczyniła się w znacznym stopniu do naruszenia przepisów prawa w danym zakresie, co wpływa na podwyższenie wymiaru kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku w zakresie zapewnienia dołączenia do wyrobu zgodnie z wymaganiami informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania.

Strona postępowania podjęła w toku prowadzonego postępowania dobrowolne działania w zakresie wycofania z obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami oraz powiadomienia

użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach, co wpływa na złagodzenie wymiaru kar pieniężnych. Ponadto na korzyść strony postępowania przemawia również fakt, iż z treści pism wysłanych do kontrahentów wynika, iż zawarła w nich informacje o tym, żeby powiadomili oni swoich kontrahentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobów i żeby zwrócili wyroby.

Przy określeniu wymiaru kar pieniężnych organ nadzoru rynku wziął pod uwagę również wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży naświetlacza LED SMD SLP-102017-3730, kod EAN 5900000373003, naświetlacza LED SMD SLP-102017-3731, kod EAN 5900000373102 oraz naświetlacza LED SMD SLP-102017-3732, kod EAN 5900000373201. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanego wyrobu (z uwzględnieniem zwrotów) oraz średniej ceny sprzedaży wyrobu. Przy ustalaniu średniej ceny sprzedaży wyrobu Prezes UOKiK oparł się na przedłożonych przez stronę postępowania listach odbiorców, którym sprzedano wyroby na faktury, z których wynikało, że wyroby były oferowane do sprzedaży odbiorcom w cenie od zł do zł, a ponieważ strona postępowania nie podała w jakiej cenie oferowała wyroby do sprzedaży na podstawie paragonów przyjęto podany przez nią na liście odbiorców zakres cen. W związku z powyższym organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie stwierdził, przy ustaleniu, że średnia cena sprzedaży wszystkich ww. wyrobów wyniosła zł, iż korzyść majątkowa ze sprzedaży 823 szt. naświetlacza LED SMD SLP-102017-3730, kod EAN 5900000373003 (1000 szt. zakupionych, z czego 177 szt. znajdowało się na stanie, 1 szt. została zwrócona przez kontrahenta i łącznie 178 szt. zostało wycofane z obrotu) wyniosła zł, korzyść majątkowa ze sprzedaży 955 szt. naświetlacza LED SMD SLP-102017-3731 (1000 szt. zakupionych, z czego 45 szt. znajdowało się na stanie i zostało wycofane z obrotu) wyniosła 21 535 zł, korzyść majątkowa ze sprzedaży 954 szt. naświetlacza LED SMD SLP-102017-3732 (1000 szt. zakupionych, z czego 22 szt. znajdowało się na stanie, 24 szt. zostało zwrócone przez kontrahenta i łącznie 46 szt. zostało wycofane z obrotu) wyniosła zł, a łączna korzyść majątkowa ze sprzedaży ww. wyrobów wyniosła zł.

Przez warunki osobiste osoby fizycznej o których mowa w art. 97 ust. 3 pkt 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku rozumie się w szczególności jej sytuację materialną, rodzinną, zdrowotną, zawodową (Art. 189d KPA. Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis). Zgodnie z treścią art. 97 ust. 3a ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku okoliczności, o których mowa w ust. 3 pkt 7, organ nadzoru rynku ustala na podstawie dowodów przedłożonych przez stronę. Biorąc pod uwagę informacje udzielone przez stronę postępowania, w tym informację o pożarze, do którego doszło w firmie strony postępowania w 2018 r. organ nadzoru rynku uznał, iż wyjaśnienia udzielone przez stronę postępowania na temat jej warunków osobistych, nie dowodzą, że nie byłaby ona w stanie uiścić kar pieniężnych w określonych w decyzji wysokościach i dlatego też podane przez nią wyjaśnienia nie wpływają na obniżenie

ustalonych kar pieniężnych. Zgodnie z ustawą o systemach oceny zgodności, na stronie postępowania ciążył obowiązek wprowadzenia do obrotu wyrobów spełniających wymagania. Ustawa nie przewiduje wyjątku co do zgodności z wymaganiami dla wyrobów wprowadzanych do obrotu przez podmioty gospodarcze dotknięte wypadkami losowymi. To na stronie postępowania ciążył obowiązek zapewnienia, że zarówno przed jak i po pożarze, wyroby wprowadzane do obrotu spełniają wymagania. Pomimo trudności gospodarczych lub finansowych, strona postępowania zobowiązana była pod groźbą sankcji, o których mowa w rozdziale 8 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zapewnić, że wyroby spełniają wymagania oraz wymagania formalne. Ryzyko wynikłe w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej nie wpływa na możliwość dopuszczenia wyjątków w tym zakresie, a zapewnienie przestrzegania obowiązków przez przedsiębiorcę jest jednym z elementów, które powinien zorganizować przedsiębiorca w zakresie prowadzonej działalności.

Odnosząc się do przesłanki dotyczącej współpracy przedsiębiorcy z organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania stwierdzić należy, że w wyznaczonym przez Prezesa UOKiK postanowieniem z 19 lipca 2019 r. 50-dniowym terminie, strona postępowania nie podjęła wystarczającej współpracy z organem nadzoru rynku. Strona postępowania po doręczeniu jej postanowienia, okazała głównie dowody od kontrahentów indywidualnych, którzy zakupili dany wyrób na użytek własny i podmiotów zagranicznych prowadzących działalność w kraju członkowskim Unii Europejskiej w postaci dowodów powiadomienia powyższych kontrahentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobów oraz od kilku z nich okazała oświadczenia o tym, iż dokonali zakupu wyrobów na użytek własny, natomiast dowody od kontrahentów, których profil prowadzonej przez nich działalności jest związany z działalnością polegającą na sprzedaży wyrobów w szczególności artykułów elektrycznych, którzy to dalej mogli udostępniać zakupione od strony postępowania wyroby, okazała znacznie po upływie wyznaczonego terminu. Ponadto na niekorzyść strony postępowania przemawia również to, iż nie podjęła niezwłocznych działań w celu wycofania wyrobów z obrotu. Postanowienie z 19 lipca 2019 r. zostało stronie postępowania doręczone w dniu 24 lipca 2019 r., a termin na przedłożenie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia upłynął w dniu 12 września 2019 r. Tymczasem strona postępowania, jak wynika z okazanych potwierżeń nadania do części kontrahentów e-maili nadała je 27, 28, 29 sierpnia oraz 3, 4, 5 września 2019 r., z kolei z potwierżeń nadania pism do części kontrahentów za pośrednictwem Poczty Polskiej wynika, iż nadała je 9 września 2019 r., a do 4 kontrahentów od których nie uzyskała w dalszym ciągu dowodów nadała pisma za pośrednictwem Poczty Polskiej w dniu 29 listopada 2019 r. Strona postępowania podnosiła, że nie dysponuje żadnymi instrumentami prawnymi aby wpłynąć na kontrahentów i żeby okazali oni wymagane dowody. Podkreślić należy, iż to na Jolancie

Guczkowskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą SUPERLED POLAND Jolanta Gučzkowska w miejscowości jako stronie postępowania i podmiocie gospodarczym, który wprowadził do obrotu wyroby niezgodne z wymaganiami, spoczywa odpowiedzialność za wprowadzenie do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami i z tego też względu to na stronie postępowania ciąży obowiązek wycofania ich z obrotu, co oznacza konieczność dopełnienia wszelkich starań i podjęcia efektywnych działań w celu uzyskania dowodów potwierdzających ww. działanie. Strona postępowania, po otrzymaniu postanowienia, wysłała jednokrotnie pisma do kontrahentów za pośrednictwem poczty elektronicznej a do tych do których nie posiadała maila wysłała pisma za pośrednictwem Poczty Polskiej. Zatem nie można uznać, iż po wezwaniu jej w postanowieniu do podjęcia określonych działań i przedstawienia w wyznaczonym terminie dowodów, dopełniła wszelkich starań w celu uzyskania dowodów potwierdzających wycofanie wyrobów z obrotu. Ponadto poza wysłaniem listów Poczta Polska oraz pocztą elektroniczną są jeszcze inne możliwości skontaktowania z odbiorcami takie jak kontakt osobisty z kontrahentami. Należy mieć przy tym na uwadze, iż część odbiorców od których nie przekazano dowodów w wyznaczonym terminie, prowadzi działalność gospodarczą na terenie województwa kujawsko-pomorskiego czyli na terenie miejsca prowadzenia przez stronę postępowania działalności gospodarczej. Zatem strona postępowania, wiedząc, że odzew od kontrahentów był znikomy, mogła niezwłocznie ponowić kontakt z kontrahentami za pośrednictwem poczty elektronicznej bądź Poczty Polskiej (ponowiła kontakt z 4 kontrahentami za pośrednictwem Poczty Polskiej dopiero 29 listopada 2019 r., a z jednym kontrahentem za pośrednictwem poczty elektronicznej 28 listopada 2019 r.), bądź nawiązać z częścią kontrahentów kontakt osobisty. Mając na uwadze powyższe, w opinii Prezesa UOKiK działanie strony postępowania dowodzi, że nie podjęła współpracy z organem nadzoru rynku, która w szczególności przyczyniłaby się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów podniesionych przez stronę postępowania we Wniosku wskazać należy, że kwestia należytego i terminowego opłacania należności z tytułu składek na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, należności podatkowych oraz fakt terminowego wypłacania wynagrodzeń nie wpływają na ocenę ustawowych przesłanek wymiary kary, ponieważ nie zostały uwzględnione wśród tych przesłanek. Podobnie stwierdzić należy, że kwestia konkurencyjności prowadzonej przez stronę działalności, wobec przedsiębiorców z Wólki Kosowskiej nie stanowi przesłanki, która mogłaby wywrzeć wpływ na wymiar kary w kontekście art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności, albowiem czynnik konkurencyjności przedsiębiorców nie wpływa na wysokość wymierzanej kary pieniężnej.

Odnosząc się zaś do zarzutu związanego z poniesionymi przez stronę postępowania kosztami wycofania wyrobów z obrotu oraz ich utylizacją, podnieść należy, iż konieczność podjęcia tych

działań, a zatem poniesienia ich kosztów jest naturalnym wynikiem wprowadzenia do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami i wymaganiami formalnymi, a zatem skutkiem działalności samego przedsiębiorcy, a nie efektem sankcji nałożonej przez organ. Zatem okoliczność poniesienia kosztów działań zmierzających do wycofania wyrobów niezgodnych z wymaganiami z obrotu, nie ma wpływu na samą wysokość nakładanej administracyjnej kary pieniężnej, zaś działania których koszty ponosi strona postępowania podlegają ocenie w ramach przesłanki współpracy z organem, o której mowa w art. 97 ust. 3 pkt 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w następujących przypadkach:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
- 3) strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2019 r., wyd. 27/ M. Jabłoński, Legalis) naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe jak: waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej. Dla spełnienia przesłanki "zaprzestania naruszeń" wystarczające jest jej zaistnienie przed wydaniem decyzji w sprawie.

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK ponownie uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie występuje. Jak wynika z oświadczenia złożonego przez stronę postępowania oraz przekazanych w dniu 14 października 2019 r. list odbiorców wprowadziła do obrotu wyroby, które stwarzają ryzyko porażenia prądem elektrycznym poprzez udostępnienie: 824 sztuk naświetlacza LED SMD SLP-102017-3730 - 36 odbiorcom., 955 sztuk naświetlacza LED SMD SLP-102017-3731 – 107 odbiorcom w kraju oraz odbiorcom za granicą, 982 sztuki naświetlacza LED SMD SLP-102017-3732 – 117 odbiorcom w kraju oraz odbiorcom za granicą, w okresie od 22 marca

2018 r. do 10 maja 2019 r. na podstawie faktur oraz dostarczyła pozostała liczbę zakupionych wyrobów odbiorcom indywidualnym na podstawie paragonów w należących do niej sklepach oraz za pośrednictwem portalu Allegro. Uzasadnione jest zatem stwierdzenie, że strona postępowania wprowadziła do obrotu wyroby stwarzające zagrożenie w dużej liczbie, zasięg naruszenia był znaczny, a skutki naruszenia przez nią prawa dotknęły dużej liczby podmiotów. Tym samym uznać należy, iż dobro chronione jakim jest życie i zdrowie konsumentów zostało w sposób znaczny naruszone.

W odniesieniu do możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą w zakresie wskazanym w tym przepisie, w związku z czym nie było możliwe zastosowanie odstąpienia.

Strona postępowania nie przedłożyła w wyznaczonym terminie 50 dni kompletnego materiału dowodowego, zatem zastosowanie dyspozycji przepisu art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i odstąpienie od nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej nie znajduje uzasadnienia, a wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej jest w tym przypadku obligatoryjne.

Mając na względzie, że postanowienie z 19 lipca marca 2019 r. wyznaczające 50 - dniowy termin na przedłożenie dowodów wykonania tego postanowienia w zakresie wycofania wyrobów z obrotu i powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, doręczone zostało stronie postępowania 24 lipca 2019 r. – termin na przedstawienie wymaganych dowodów upłynął 12 września 2019 r. Na podstawie stanu faktycznego sprawy stwierdzić należy, iż strona postępowania nie przedstawiła w wyznaczonym terminie kompletnego materiału dowodowego w zakresie wycofania wyrobów z obrotu. Co więcej, jak wynika z okazanych potwierdzeń nadania do części kontrahentów korespondencji elektronicznej, nadała je 27, 28, 29 sierpnia oraz 3, 4, 5 września 2019 r., z kolei z potwierdzeń nadania pism do części kontrahentów za pośrednictwem Poczty Polskiej wynika, iż nadała je 9 września 2019 r., a do 4 kontrahentów od których nie uzyskała w dalszym ciągu dowodów nadała pisma za pośrednictwem Poczty Polskiej w dniu 29 listopada 2019 r. Podnieść należy, że terminy dostarczenia przez stronę dowodów na wykonanie postanowienia są związane z tempem podjęcia przez stronę postępowania działań zmierzających do wycofania wyrobów z rynku. Skoro bowiem stronie postępowania doręczono postanowienie Prezesa UOKiK 24 lipca, a pierwsze działania strony rozpoczęte zostały, jak wynika z akt sprawy, dopiero 27 sierpnia, uznać należy, iż nieprzedstawienie dowodów w terminie jest wynikiem nienależytej staranności strony postępowania, a nie wynikiem niemożności uzyskania ich w wyznaczonym terminie. Zauważyć należy również, że strona postępowania, po otrzymaniu postanowienia, wysłała tylko jeden raz pisma do kontrahentów za pośrednictwem poczty

elektronicznej, a do tych do których nie posiadała adresów e-mail, skierowała korespondencję tradycyjną za pośrednictwem Poczty Polskiej. Zatem nie można uznać, iż po wezwaniu strony postępowania w postanowieniu do podjęcia określonych działań i przedstawienia w wyznaczonym terminie dowodów, dopełniła wszelkich starań w celu uzyskania dowodów potwierdzających wycofanie wyrobów z obrotu, a niedotrzymanie terminu jest wynikiem braku narzędzi prawnych, z których skorzystać mogłaby strona postępowania.

Nie zachodzą zatem przesłanki zobowiązujące Prezesa UOKiK do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy Prezes UOKiK stwierdził, że ustalając wysokość kar wzięto pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy uznając, że na niekorzyść strony postępowania przemawia fakt istotnego naruszenia prawa i przyczynienie się przez nią w znaczącym stopniu do powstania tego naruszenia w zakresie wprowadzenia do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami, a także fakt, iż wobec przedsiębiorcy prowadzone było postępowanie administracyjne na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w związku z wprowadzeniem do obrotu sprzętu elektrycznego niezgodnego. Ponadto negatywnie oceniona została współpraca strony z organem nadzoru rynku, albowiem strona nie przyczyniła się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania, a warunki osobiste nie przemawiają za zmianą nałożonej w decyzji DNR-2/6/2020 kary pieniężnej. Niemniej jednak sam fakt, że strona wycofała ostatecznie wyroby z obrotu przemawiał za złagodzeniem wymiaru kary.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności oraz mając na uwadze uzyskaną ze sprzedaży wyrobów niezgodnych z wymaganiami korzyść majątkową, Prezes UOKiK rozpatrując ponownie sprawę stwierdził, że nałożone na stronę postępowania kara pieniężna za wprowadzenie do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami, w wysokości 15 000 zł oraz za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączania do ww. wyrobów zgodnie z wymaganiami informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, w wysokości 5.000 zł są adekwatne do stwierdzonych naruszeń i spełnią przede wszystkim swój cel prewencyjno-represyjny skłaniając przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Po dokonaniu ponownego rozpatrzenia przedmiotowej sprawy, z zachowaniem przytoczonych wcześniej standardów postępowania odwoławczego, w świetle zgromadzonych dowodów, Prezes UOKiK postanowił orzec jak w sentencji.

P o u c z e n i e

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa UOKiK (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 § 1 i § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 §

1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz 2325).

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia w zakresie kary pieniężnej, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Mazurak

Dyrektor Departamentu Nadzoru Rynku